

שם השיעור- שיתוף והשתתפות לכיתות ד-ו

משך: 40 דקות

מטרת העל: התלמידים יבינו את חשיבות השיתוף וההשתתפות כחלק מהיותם חברים פעילים בכיתה

מטרות ביניים:

1. הילדים יבינו דרך המשחק שפעולת היחיד משפיעה על כלל הקבוצה.
2. הילדים יזהו את התכונה הייחודית שכל אחד מביא לכיתה.
3. התלמידים יקשרו בין חיבור הכוחות האישיים להצלחה משותפת

דגשים: - חתיכות הפאזל (נספח 2) מתחברות אחת לשנייה בלי קשר לגודל הכיתה

מערך שיעור:

שלב	תוכן
פתיחה 10 דקות	נפתח בשאלה- מה שלומכם? איך עבר היום? נתחיל במשחק קצר- "רשת צמר" 1. כל הילדים עומדים במעגל אחד גדול. 2. אחד הילדים לוקח כדור צמר. עליו לתפוס את הקצה של החוט, ולזרוק את הכדור צמר לעבר חבר אחר במעגל (בזמן שהוא לא עוזב את החוט). 3. הילד הבא תופס את החוט וזורק את הכדור צמר לעוד ילד. 4. וכן הלאה עד שכל הילדים במעגל מקושרים כקורי עכביש. נבקש מאחד הילדים לנסות למשוך אליו בעדינות את החוט. נשאל: "האם הרגשת התנגדות כשניסית למשוך?" נפנה לילד שקשור לילד הקודם בחוט ונבקש שישחרר את החוט שלו לחלוטין. נחזור לילד הראשון ונבקש ממני לנסות למשוך שוב בעדינות. נשאל האם הפעם היה לך קל יותר למשוך את החוט?
גוף 30 דקות	נחזיר את הילדים למקומותיהם בכיתה.

נקריא את המשל "העיוור והמשותק" (נספחים) נשאל מה המסר של הסיפור? נשאל כיצד הסיפור קשור למשחק ששיחקנו? נסביר כפי שראינו, גם בקבוצה גדולה לכל אחד יש חלק, שבלעדיו הקבוצה משתנה לחלוטין. הקבוצה הזאת היא ממש כמו פאזל, בו כל החלקים מתחברים ביחד וצריך את כולם כדי להרכיב את התמונה הגדולה. נחלק חתיכת פאזל לכל ילד. נשאל מה היא התכונה החזקה שלי שאני מביא לכיתה? כל ילד יכתוב את שמו, תכונתו ויקשט את חתיכת הפאזל. נחבר את כולן על הלוח מתחת לכותרת 'כיתה א'	
נעלה לדין לכיתה את השאלה איך אפשר לחזק את הקשרים שלנו ככיתה עוד יותר? נסכם: זוכרים את משחק רשת הצמר? כשהחזקנו כולנו את החוט, היינו חזקים ויציבים. כשאחד שיחרר, הרשת כולה נחלשה. תמיד תזכרו: אתם חשובים. אין כאן אף אחד שאפשר לוותר עליו. אתם הדבק שמחזיק את הפאזל הזה. בואו נמשיך לעבוד יחד, להשתמש בכוחות המיוחדים שלנו, וליצור יחד את התמונה הכי טובה שאפשר! נודה לילדים על השתתפות בשיעור	סיכום 10 דקות

עזרים: כדור צמר, סקוצ'ים (להצמיד את הפאזל לקיר), פאזלים להדפסה

נספח 1:

העיוור והמשותק

בעיר קטנה חיו שני אנשים עניים – האחד היה עיוור והשני משותק. יום אחד הגיע העיוור לקבץ נדבות בכיכר השוק ולפתע שמע את תפילותיו של הבחור המשותק שקרא לאלוהים שישלח לו כמה פרוטות שיספיקו לפת לחם. הוא התרגש מאוד והתקרב אל הבחור המשותק. אמר לו העיוור: “לי יש את הסבל שלי ולך יש את הסבל שלך. בוא נפעל יחד ונוכל להסתדר טוב יותר בעולם!”.

“מה פתאום”, השיב לו הבחור המשותק. “אני לא מסוגל לצעוד אפילו צעד אחד בעצמי ואתה אינך רואה דבר. איך אתה חושב שנסתדר?”

השיב לו הבחור העיוור:

“לשנינו יחד יש כל מה שצריך על מנת לנצח: לי יש שתי רגליים ולך יש שתי עיניים. אני אשא אותך על גבי ואתה תהייה לנו מורה דרך. אני אהיה לך לרגליים, ואתה תהיה לי לעיניים”.

ואכן, מאז מסתובבים שני הברנשים יחד, מתפרנסים בכבוד וחיים בשותפות ובשמחה.

נספח 2:

